

« zurück blättern vor »

KLAPA II subst. f., ab 1886; ‘Mißerfolg, Fiasko, Bankrott’ – ‘nieudanie się czegoś, fiasko, bankructwo’: 1886 Kur.Świąt. nr 33 s.3, WIECZ *Dowiadujemy się, że nowo wynalezioną klapę bezpieczeństwa kupiło sobie kilku autorów dramatycznych, w celu ustrzeżenia sztuk od “klapy” na scenie.*
○ 1895 Bocian s.8, WIECZ *Mniej się wiodło w Belle-vue, bo dyrektor zrobił klapę.* ○ (1910) 1957 Strug 232 *Czy teraz jeszcze mogą być jakie ważne interesy? Koniec, klapa, nieszczęście!* ○ (1932) 1958 Tuwim Dzieła III 82 *Ile klap teatralnych było w tym sezonie, [...] Tyle wieków niech w piekle potwarczy się smażą!* ○ (1932–1934) 1950 Dąbr.M.Noce IV 109, DOR *Dopiero pod koniec wiosny ocknęła się cokolwiek i zakrzętnęła koło sprawy groźących nową klapą egzaminów.* ○ 1951 Wyg.Jel. 181, DOR *Nasz przedsiębiorca będzie musiał zwinąć handelek i klapa z nim!* – (SŁA), SW (żart.), LSP (przen.), DOR (pot.). ◇ **Etym:** nhd. *Klappe* subst. f., ‘die Klappe zumachen = ein Geschäft bei Feierabend schließen’, TRUE. ❖ Zunächst wohl als Ausdruck des Theater- bzw. Schauspielerslangs (noch 1932). Vielleicht hat hier auch nhd. *kläpfen* (vgl. ↑*klapnąć*) eine Rolle gespielt.

« zurück blättern vor »